

BINEVESTITORUL

Redacția și Administrația: **Sala „MIȘCAN”-„TABERNACLE”**

Chișinău, str. Gh. Lazăr No. 90.

BASABARIA—ROMÂNIA.

„Ți-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul.
(Deut. 30,19)
Alege viața!”

Christos a zis: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine,
nu va umbla în întuneric”. (Ev. Ioan 8,12)

„Domnul este Păstorul meu; nu voi duce lipsă de nimic. El mă paște în pășuni verzi și mă duce la ape de odihnă. Imi înviează sufletul și mă povățuiește pe cărări drepte, din pricina Numelui Său. Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești

cu mine. Toiagul și nuiua Ta mă mângâie. Tu îmi întinzi masa în fața protivnicilor mei, îmi ungi capul cu undelemn și paharul meu este plin de apă peste el. Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele și voi locui în casa Domnului zile îndelungate”. Ps. 23.

Sărbătorire adevărată a Crăciunului.

Iată-ne ajunși la un nou Crăciun, la o nouă sărbătoare... Te-ai gândit tu vre-odată ce înseamnă această întrerupere a monotoniei zilnice? Te-ai gândit vre-odată în mod serios la însemnătatea Crăciunului?

Noi aniversăm în ziua de 25 Decembrie nașterea Aceluia, care este *Lumina lumii*.

„El era la început cu Dumnezeu. În El era viața, și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întunec, și întunecul n'a biruit-o. Lumina aceasta era adevărată lumină, care luminează pe orice om, venind în lume“. (Ioan 1).

Inima luminată de această Lumină, primește următoarea învățătură: „Fiule, ia aminte la înțelepciunea mea, și pleacă urechea la învățătura mea, ca să fii cu chibzuință. și buzele tale se aibă cunoștință.“

Inima luminată de Christos Iisus vede clar și primejdia băuturii: „Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt neînțelegerile? Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt răniurile fără pricină? Ai cui sunt ochii roșii? Ale celor ce întârzie la vin, și se duc să golească paharul cu vin amestecat. Vai de cei tari când este vorba de amestecat băuturi tari! Vai de cei ce disdeditinează aleargă după băuturi amețitoare și șed până târziu noaptea și se infierbântă de vin. Nu te uita la vin când curge roș și face mărgăritare în pahar; el alunecă ușor, dar pe urmă ca un șarpe mușcă și înțeapă ca un basilisc...“

Concluzia învățaturii mântuitoare a lui Iisus, Luminătorul intelectului și inimei, este: „Să ne desbrăcăm dar de faptele întunecului și să ne îmbrăcăm cu armele *luminii*. Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă; ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Christos, și nu purtați grijă de firea

pământească, pentruca să-i treziți poftete“.

Acest lucru se poate efectua născându-te din nou, din Dumnezeu, prin credința în jertfa eliberatoare a lui Hristos, și împlinind învățătura Sa. „El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să devie copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu. Dacă zicem că avem părtășie cu El, și umblăm în întunec, mințim, și nu trăim adevărul. Dar dacă umblăm în *lumină*, după cum El însuși este în *lumină*, avem părtășie unii cu alții; și *sângele lui Iisus Hristos, Fiul Lui ne curățește de orice păcat*“.

Cel ce este Alfa și Omega. Cel dintâiu și Cel de pe urmă, Inceputul și Sfârșitul, Luceafărul strălucitor de dimineață, cuvântă: „Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după faptele lui. Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în Cetate. Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și *oricine* iubește minciuna și trăiește în minciună!“

Deaceea, iubitul meu prieten, hotărește-te *acum*, mărturisește păcatele tale lui Hristos, îngenunchează în cămăruța ta și descarcă-ți inima în fața Celui ce a murit pentru păcatele tale și a înviat pentru îndreptățirea ta. Astfel vei fi împăcat cu Tatăl Slavei și vei deveni un *copil al luminii*, având ca dreptar al vieții Cuvântul lui Dumnezeu (Scriptura).

Auzi cum Iisus te cheamă?

„Eu vreau să iert al tău păcat

Căci am zărit a ta'ntristare,

Eu vreau să-ți dau har și iertare

Voința ta de Mi-ai predat.

De mult eu stau și bat la poartă,
Mântuitorul tău Eu sunt,
Iubirea Mea la tin' mă poartă,
Dar nu-mi răspunzi nici un cuvânt.

Ah, până când voi aștepta
Ca tu s'ascuți de-a Mea chemare?
Dece n'auzi a Mea strigare,
Trecutu'ntreg îți voi ierta!

De mult Eu stau și bat la poartă,
Mântuitorul tău Eu sunt,
Iubirea Mea la tin' mă poartă,
Zi „da“, acest singur cuvânt!“

Auzi cum Iisus te cheamă?
Te-așteaptă, vin'la El,
Tu destul n'ai luat în seamă
Ce grăit-a blândul Miel.

Inima larg ți-o deschide,
Vrea să între'n ea Iisus,
Inima larg ți-o deschide,
Lui să-i fi pe veci supus!

Pentru poftetele din lume,
Loc în inimă-ți găsești,
Dar nu vrei acuma, spune.
Pe Iisus tu să-l primești?

Iisus bate, bate încă,
El, al tău Izbăvitor,
De-l deschizi, ai pace-adâncă,
Fericire'n viitor.

Azi e ziua de iertare,
Poate mâine n'o mai fi...
Nu mai sta la pregetare
Mântuirea-I a primi!

Inima larg ți-o deschide,
Vrea să între'n ea Iisus,
Inima larg ți-o deschide,
Lui să-i fi pe veci supus!

Atunci și numai atunci vei putea
serba Nașterea Mântuitorulu *tău*, *Crăciunul inimei tale* fiind propria-ți naștere din Dumnezeu. **E. G.**

Privește în „Oglindă“! *)

„Aceasta este legea privitoare la dobitoacele, păsările, toate viețuitoarele cari se mișcă în ape și toate vietățile cari se târăsc pe pământ, ca să faceți deosebire între ce este necurat și ce este curat, între dobitocul care se mănâncă și dobitocul care nu se mănâncă“
Levit. 11.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cu privire la dobitoacele cu patru picioare, două lucruri se cereau ca ele să fie curate; trebuiau să rumege și să aibă unghia despăcată. „Să mâncați orice dobitoc care are unghia despăcată, copita despărțită și rumegă“. Unul sau altul din aceste semne, singur, ar fi fost cu totul neîndestulător ca să dea curăția trebuincioasă. Amândouă trebuiau unite. Și, pe când aceste două semne ajungeau pe deplin să învețe pe Israelit ca să poată deosebi dobitoacele curate de cele necurate, în afară de orice pricepere a înțelesului duhovnicesc și a pricinilor acestor semne deosebitoare, creștinul poate cerceta adevărurile duhovnicești cuprinse în aceste porunci ceremoniale.

Ce ne învață, dar, aceste două însușiri ale unui dobitoc curat? Lucrarea de a rumega arată că trebuie „mistuit înlăuntru“ ceiace se mănâncă; pe când unghia despăcată arată

felul mersului văzut. Intre aceste două lucruri, după cum știm, este o legătură strânsă în viața creștinului. Cel care paște în pășunile verzi ale Cuvântului lui Dumnezeu, și mistuie ceiace ia de acolo—cel care unește cugetarea adâncă și liniștită, cu un studiu, făcut într'un dub de rugăciune, va arăta, fără îndoială, această însușire a unei vieți trăite spre slava Celui ce a binevoit să ne dea Cuvântul Său drept călăuză.

Se pare că mulți din cei ce citeșc Biblia, nu mistuie Cuvântul. Este o foarte mare deosebire între aceste două lucruri. Se poate citi capitol după capitol, carte după carte, și totuși să nu se mistuie măcar un singur rând. Putem citi Biblia, ca și cum am împlini un obicei fără rost; dar, din pricină că n'avem cu ce rumega, nu tragem niciun folos din această citire. În privința aceasta, trebuie să luăm bine seama. Doboitoacele cari pasc iarba verde, ne pot sluji de pildă. Mai întâi, ele adună cu sârguință pășunea

*) Extrageri din „Gânduri asupra Leviticului“ de C. H. M.

întăritoare; apoi se culcă liniștite, ca s'orumege. Frumoasă și izbitoare icoană a unui creștin, care se hrănește din cuprinsul de preț al cărții insuflate, mistuindu-l apoi în sine.

Facă Domnul ca lucrul acesta să se răspândească tot mai mult printre noi! Dacă am fi mai obișnuți să facem din Cuvânt hrana trebuincioasă și zilnică a sufletelor noastre, hotărît că am avea mai multă putere. Să pe păzim să facem din citirea Bibliiei o formă martă—o datorie rece—o deprindere sau obișnuință religioasă.

Aceiaș băgare de seamă trebuie cu privire la lămurirea Cuvântului în fața mulțimii. Acei cari lămuresc semenilor lor Scripturile, să se hrănească și să le mistuie mai întâi pentru ei înșiși. Să citească și să cugete deoparte nu numai pentru alții, ci pentru ei înșiși. Este trist să vezi pe un om mereu îngrijat să dea hrană altora, în timp ce el moare de foame. Iar cei ce iau parte la lămurirea Cuvântului, să nu facă lucrul acesta numai din obișnuință, ca o mașină, ci cu o dorință cinstită de „a învăța și de a mistui în sine“ cele ce ascultă. Atunci, și cei ce învăță și cei ce sunt învățați vor fi într'o stare bună, viața duhovnicească va fi hrănită și întreținută, și se va arăta viața cu adevărat vrednică de acest nume.

Dar să ne aducem aminte că lucrarea de rumegare nu trebuie niciodată despărțită de unghia despăcată. Un om, slab cunoscător al Călăuzei prețului, neînvățat în poruncile dumnezeiești, văzând un dobitoc rumegător, putea, ușor, să-l ia drept curat, ceiace ar fi fost o mare greșală. O cercetare mai amănunțită a rânduiei dumnezeiești i-ar fi arătat îndată că trebuia să se uite și la mersul dobitocului—să privească cu băgare de seamă urma lăsată de fiecare mișcare—să caute urma unghiei despăcate. „Dar să nu mâncați din cele ce rumegă numai, sau cari au unghia despăcată. Astfel, să nu mâncați cămilă, care rumegă, dar n'are unghia despăcată: s'o priviți ca necurată, etc.“ (V.4—6).

Tot astfel, unghia despăcată nu era de ajuns, dacă nu era însoțită de rumegare: „Să nu mâncați porcul, care are unghia despăcată și copita despărțită, dar nu rumegă; să-l priviți ca necurat“ (v. 7). Într'un cuvânt, aceste două lucruri erau nedespărțite pentru orice dobitoc curat; în ce privește înțelesul duhovnicesc, el este de cea mai mare însemnătate din punct de vedere practic. Viața lăuntrică și umblarea din afară trebuie să meargă împreună. Un om poate să dea dovadă că iubește Cuvântul lui Dumnezeu și că se hrănește din el—că-l cercetează cu deamănuntul și-l rumegă—că-l face pășunea sufletului său; dar, dacă urmele umbletului său pe cărarea vieții nu sunt acelea pe cari le cere Cuvântul, el nu este curat, și de altă parte, un om poate să pară că umblă întocmai cum ar trebui, ca fariseul, dar, dacă umbletului său nu este urmarea vieții ascunse pe care o hrănește cu Dumnezeu, nu are niciun preț. Înăuntru trebuie să fie lucrarea dumnezeiască, ce ia și rumegă bogata pășune a Cuvântului lui Dumnezeu, fără care urma pașilor nu va folosi la nimic. Însemnătatea fiecăruia din aceste semne deosebitoare atârna de legătura nedespărțită dintre ele.

Lucrul acesta ne silește să ne aducem aminte de o parte foarte însemnată din epistola întâia a lui Ioan, în care apostolul ne dă două însușiri, după cari putem cunoaște pe cei ce sunt din Dumnezeu: „Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este dela Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele său“ (1 Ioan 3, 10). Avem aici cele două mari laturi ale vieții vecinice, pe cari le au toți adevărații credincioși, anume: „neprihănirea“ și „iubirea“, semnul din afară și dinlăuntru. Amândouă trebuie să fie împreună. Unii creștini sunt în totul pentru iubire; alții pentru neprihănire. După Dumnezeu, una nu poate merge fără cealaltă. Dacă ceiace numim dragoste este fără o viață trăită în neprihănire, nu va fi

de fapt decât o stare de suflet slabă și molatecă, ce va îngădui tot felul de greșeli și de rele. Iar dacă ceia-ce numim dreptate și neprihănire este fără dragoste, va da o stare de suflet aspră, mândră, fățarnică, iubitoare de sine, mulțămindu-se cu temelia ticăloasă a „vazei“ și bunului nume personal. Dar acolo, unde viața dumnezeiască lucrează cu putere,

se va găsi totdeauna dragostea lăuntrică unită cu o adevărată viață sfântă. Aceste două însușiri sunt de neapărată trebuință pentru adevărata viață creștină. Trebuie să avem dragoste pentru tot ceia-ce este din Dumnezeu, și în acelaș timp, să avem sfințenia, care se dă înapoi cu groază dinaintea a tot ce este dela Satana.

Sectantul și creștinul.

Sectantul. El crede în dreptatea sa. Crede că posedă tot adevărul. Crede numai în sfințenia confesiunii din care face parte. Cultul lui e mai presus de orice pe lume, chiar mai presus de Isus Hristos. Uită și de Dumnezeu, când cineva se atinge de cultul lui. Nu vede păcatele nici ale sale, nici ale comunității sale. Condamnă la pierzare vecinică pe toți ceice nu cred ca el. Disprețuește pe toți ceice nu fac parte din societatea lui. Cuvântul lui Dumnezeu și toate lucrurile sfinte sunt băgate în colțușorul îngust al minții sale, în care își îngroapă propria sa credință și libertatea creștinească. Unde apare, pacea dispăre. Pretentios. Sever. Supărăcios. Iute la mânie. Obraznic. Pretutindeni încurcă și creiază dificultăți. Lipsit de bunățate și iubire. Când vorbește, vorbește de rău, iar când tace, se gândește, cum să facă rău altuia. Exagerează. Judecă. Clevețește. Incăpăținat. Rugăciunile lui sunt închinat propriiei sale evlavie.

Sunt sectanți: catolici, ortodocși, anglicani, luterani, presbiterieni, metodisti, baptiști, creștini după Evanghelie, etc.

Creștinul. Cu frica lui Dumnezeu

își păstrează credința. Se supune lui Dumnezeu. Nu se încrede în sine. Nu se înalță. Își iubește biserica. O servește cu drag. Statornic în convingerile sale. Stăruiește, ca și semenii lui să pătrundă în adevărul lui Dumnezeu. Mărturisește despre adevărul lui Dumnezeu cu bucurie. Nu uită de slăbiciunile sale. Sărac cu duhul. Răvinește după cunoașterea adevărului lui Dumnezeu, Se teme de păcat. Își mărturisește faptele sale. Se căiește înaintea lui Dumnezeu. Cere iertare și dela oameni pentru greșelile sale. Recunoaște bunățatea altuia. Iubește pe cei slabi. Nu judecă, ci compătimește. Pe cei răi îi îndreaptă cu umilință. Iubirea lui Hristos se reștrânge prin el peste cei buni și cei răi. Pe cel mândru nu-l întărată. Ajută pe cel căzut. Respectă părerea altuia. Se poartă cu răbdare cu cei brutali. Nu disprețuește lucrurile sfinte ai altor religii. Inima lui e largă. Se poartă cu respect și dreptate. Mîntea lui e luminată și înțelegătoare. Cuvintele lui sunt bine cântărite. Are un suflet sincer. Foarte prietenos. Primitor de oaspeți. Samănă bucuria, bunățatea.

Creștini se găsesc în multe biserici. Traducerea de M. T.

Jubileu de 25 ani ai activității muzicale a fr. L. I. Averbuch.

În anul 1937, s'au împlinit 25 de ani, de când fr. și sora Averbuch lucrează în via Domnului pe terenul muzicii.

Din primii ani ai întoarcerii la Domnul, fr. Averbuch era preocupat cum să întrebunțeze talentul său muzical în lucrul Domnului. În 1911 a reușit

Cu ocazia sărbătorilor de Crăciun și Anului Nou transmitem salutul și felicitările noastre frățești tuturor copiilor lui Dumnezeu și vă dorim binecuvântarea Domnului: Ps. 33. Vă rugăm să'nălțați rugăciuni pentru noi, ca să putem zice cu servii lui Dumnezeu, că „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său“ (Rom. 8,28), căci „toate căile Domnului sunt îndurare și credincioșie, pentru cei ce păzesc legământul și poruncile Lui“ (Ps. 25, 10).

Londra, 1937.

L. și M. Averbuch.

să formeze primul cor în orașul Kovno, din frații și surorile, întorși la Isus prin fr. Averbuch. Dar în curând a fost nevoit să părăsească orașul.

Fr. W. A. Fetler era pe atunci conducătorul primei comunități din Petersburg. Cunoscând personal pe fr. Averbuch, ca pe un credincios devotat Domnului, l-a poftit să ia conducerea corului comunității „Eben-Ezer“.

Tot la Petersburg fr. Averbuch a organizat primă orchestră de mandolini și ghitări care împreună cu corul a adus multe bucurii atât fraților, cât și publicului.

Dela Petersburg fr. și sora Averbuch s'au mutat în Odessa, unde au început să lucreze printre evrei. Pe drum spre Odessa în anul 1913, fr. Averbuch a vizitat prima dată Chișinăul. Și aci organizează corul comunității locale.

În Odessa fr. Averbuch a format primul cor al Evreilor-Creștini, care lua parte la adunările ținute de misiunea „Mildmay“, Din Odessa a fost invitat la Caucaz. Trecând prin Caucaz, a înființat în orașul Batum un mic cor. După ce s'a reîntors din Caucaz fr. Averbuch a început să lucreze ca misionar printre Evrei, lucrând până la începutul războiului mondial.

În timpul războiului fr. Averbuch a fost înrolat în armata rusă ca agent sanitar. Pe drum spre locul unde trebuia să lucreze, formează un cor din

soldați sanitari, cor ce cânta cântece religioase și populare. Sosind la locul destinat și fiind numit supra-veghetorul bolnavilor, fr. Averbuch și aci formează un cor din bolnavii. Corul cântând cântări religioase, camera fu numită „mănăstire“. Seara surorile de caritate și personalul spitalului veneau să asculte cântul „mănăstirei“. Peste un scurt timp corul fu desființat, iar fr. Averbuch a fost eliberat de serviciul militar din cauza boalei de ochi.

Fr. Averbuch se reîntoarce în Odessa lucrând iarăși în Misiunea „Mildmay“ printre Evrei.

Vine anul 1917 cu revoluția rusească. Fr. Averbuch formează un cor din frații evrei-creștini și evangheliști. Și cu învoirea primarului orașului Odessa ducea un intens lucru de misiune printre arestați de prin penitenciare, cântând și ținând predici. Tot atunci sub conducerea fr. Averbuch se forma un cor ostășesc ce deasemenea lua parte la răspândirea Evangheliei.

În 1918 fr. Averbuch e invitat la Chișinău unde și rămăsese urmând chemarea sa de misiune. Corul comunității instruit de fr. Averbuch a cântat în sala Primăriei orașului și în teatrul Național.

Chiar și până astăzi prin multe comunități ale Basarabiei se află muzicanți și dirijori cari au învățat dela fr. Averbuch.

În anii 1918-1920 în Basarabia era mare lipsă de cărți de cântări.

În 1921 fr. Averbuch scoate prima carte cu cântări pentru uzul fraților. Cartea apăre sub redacția revistei „Prietenul“ care a fost prima revistă Evanghelică din Basarabia.

Primei apariții îi urmează altele tot mai perfecționate și tot mai adoptate pentru necesitățile fraților, succesiv în 1925, 1927, 1932 ies noile ediții, din care ultima (1932) este prima ediție din Basarabia care este complexată cu cântări cu note.

Mult lucru și multă silință deasemenea fu depusă de fr. și sora Averbuch în dezvoltarea lucrului muzical în comunitatea Evreilor-Creștini, unde și astăzi corurile mixt și de copii și orchestra, servesc pentru slava Domnului, continuând lucrul început de fr. și sora Averbuch.

DIFERITE ȘTIRI.

◆ **Palestina.** În ultimul timp arabii din nou terorizează populația evreească. Sunt morți și răniți arabi și evrei.

Presa evreească anunță că terorul arabilor nu va putea opri pe Evrei să-și restabilească țara străbunilor. În locurile unde Evreii cad morți de terorul arabilor, se construiesc colonii noi.

Pe noi însă ne bucură faptul, că Evanghelia pătrunde în Palestina în prezent acolo lucrează în via Domnului trei persoane, cari au venit la cunoștința adevărului prin fr. Averbuch, și anume: fr. Dr. Juck, fr. Ostrowschi și sora I. Draiciman. Domnul îl binecuvântează și ei răspundesc cu succes între Evrei și arabi vestea cea bună prin locurile, unde a răsunat odată glasul profeților și a Mântuitorului.

◆ **Polonia.** În prezent în Varșovia lucrează cu succes între Evrei fratele Ghittin. Acuma de curând fr. M. Richter, fiind rugat de fratele Ghittin, a plecat la Varșovia, ca să lucreze în via Domnului între Evrei. Acest frate, care a venit la Domnul tot prin fr. Averbuch, este înzestrat de Domnul cu darul muzical și cu darul a predica Evreilor calea mântuirii. Domnul să-l binecuvânteze și acolo spre slava lui Dumnezeu și mântuirea poporului Israel.

◆ **Anglia.** În ziua de 30 Octombrie a. c. la Londra a avut loc adunarea anuală a alianței Evreilor-Creștini sub președinția directorului Misiunii Barbican, fr. Davidson. Fratele Davidson a ținut o cuvântare frumoasă pentru creșterea spirituală a Evreilor-Creștini. Domnul a binecuvântat din belșug participarea fratelui și sorei Averbuch. Muzica lor a fost o reimprospătare pentru frați și surori. Cântarea „Ascultă, Israele, cântarea mea“,

Marea noastră dorință este ca fr. și sora Averbuch să-și aniverseze jubileul aci, în Chișinău. Dar, dacă planurile Celui de Sus sunt altfel orânduite decât planurile noastre, dacă trebuie ca să fim smeriți, așteptând, ca dorințele noastre să fie conduse pe căile Domnului, să ne smerim!

Fratele și sora Averbuch după planul lui Dumnezeu se află în prezent la Londra, unde binecuvântarea Domnului din nou se revarsă din belșug asupra lor. Domnul este credincios față de copiii Săi devotați. Domnul a început lucrul în sufletele lor, El i-a binecuvântat în timpul celor 25 de ani, El știe să aducă la bun sfârșit „lucrarea credinței și osteneală dragostei“.

Fie Domnul laudat pentru munca acestor servi credincioși!

compusă de fr. Averbuch și executată de o soră din localitate a mișcat inimile celor prezenți. În ziua de 27 Noembrie a avut loc o serată muzicală sub conducerea fr. Averbuch în sala misiunii Barbican. A venit la aceasta serată un public compus din mai multe națiuni și confesiuni. În programul muzical au luat parte și unii amici ne-evrei. Sora Averbuch a cântat din cartea profetului Isaia cap. 5. Fratele Averbuch a executat la vioară unele bucăți din muzica clasică și a cântat cântarea „Eli, Eli Lama Sabactani?“ S'a mai cântat solo, dueturi, quartet la pian, vioară și mandolină. La sfârșit toți Evrei-Creștini au cântat cântarea compusă de fr. L. Averbuch: „Evrei-Creștini“. Toți s'au bucurat la aceasta serată muzicală și și-au exprimat dorința de a se mai organiza astfel de adunări muzicale. Domnul să fie laudat pentru toate.

◆ **Romania-Chișinău.** Comunitatea Evreilor-Creștini continuă mai departe cu succes să vestească mântuirea în Hristos. Sala Comunității „Mișcan“ („Cortul“) este deja neîncăpătoare pentru publicul care vine să asculte Evanghelia. Majoritatea ascultătorilor sunt Evrei, cari ascultă Evanghelia cu multa sete.

Adunarea organizată de surori pentru femei a fost binecuvântată de Domnul. Surorile au mărturisit despre primejdia păcatului și scăparea de el prin jertfa mântuitoare a lui Hristos.

Frații și surorile al Comunității Unite cu multă râvnă și devotament servesc Domnului. În prezent se pregătesc de sărbători ca să vestească nu numai despre Nașterea Mântuitorului, dar și despre venirea Lui a doua — bucuria celor răscumparați. Să ne pregătim dar pentru venirea Lui!

Comunitatea Unită a Creștinilor după Evanghelie Evrei și Ne-evrei din Chișinău

Cu ocazia serbătorilor de Crăciun și Anului Nou, felicită călduros pe toți, ceice iubesc pe Domnul. Dorim la toți bogate binecuvântări Dumnezești, ca noi, copiii lui Dumnezeu, să fim „Lumina lumii și sarea pământului“, servind Domnului cu o inimă sinceră în toată curăția și adevăr.

Săptămâna rugăciunii mondiale.

Dela 2 până 8 Ianuarie 1938.

DUMINICA, 2 IANUARIE. Mulțumiri pentru îndurarea lui Dumnezeu și lucrarea Duhului Sfânt. Psal. 103; 107.

LUNI, 3 IANUARIE. Umilirea și căina înaintea lui Dumnezeu, curățirea și sfințirea Bisericii. 1 Tesal. 5, 18; Psalm 51; Apoc. 3, 14—22.

MARȚI, 4 IANUARIE. Despre biserica universală. Despre unirea spirituală a copiilor lui Dumnezeu după cuvântul Lui. Despre înbunătățirea stării bisericii și pregătirea ei pentru a două venire a Domnului nostru Isus Hristos. Isaia 26, 1—9; Matei 5, 1—16; 1 Cor. 3, 6—15.

MERCURI, 5 IANUARIE. Pentru țări și guvernatorii lor. Despre iubirea de toți oameni. 1 Tim. 2, 1—8; 1 Petru 2, 13—17.

JOI, 6 IANUARIE. Despre întoarcerea mahomedanilor și păgânilor la Dumnezeu. Luca 4, 49—44; Rom. 15, 25—27.

VINERI, 7 IANUARIE. Despre familii, toate școlile și învățători. 1 Regi 3, 5—15; Matni 10, 13—15.

SĂMBĂTĂ 8 IANUARIE. Despre misiunea internă și întoarcerea Evreilor la Hristos. Luca 10, 26—27. Rom. 11, 13—24.

Copiii lui Dumnezeu, cari vor fi îndemnați de Domnul să ajute lucrul Evangheliei printre Evrei, pot trimite darurile benevole (cât de mici) pe adresa Comunității Evreilor-Creștini:

ISAAC TRACHTMAN, sala „MIȘCAN“ str. Gh. Lazăr 90, Chișinău-Basarabia-România

Achitați datoria pentru abonamentele din anii precedenți.

„BINEVESTITORUL“

In românește 18 lei

In rusește 20 lei

In evreește 14 lei

In străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,
str. Gh. Lazăr No. 90

Chișinău, Basarabia, România.

SERVICIURILE DIVINE

a Comunității Evreilor-Creștini

au loc în fiecare:

SĂMBĂTĂ, DUMINICĂ și MIERCURI

la ora 7 seara

în localul său propriu sala „MIȘCAN“

str. Gh. Lazăr No. 90

Chișinău—Basarabia—România.

Intrarea liberă.